

prima instanță: E. Silivestru
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

dosarul nr. 2ra-481/18

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea de Stat Compania aeriană „Air Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Postolati în
interesele minorei, XXXXXX împotriva Întreprinderii de Stat Compania aeriană
„Air Moldova” cu privire la rezilierea contractului de transport și repararea
prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de către Igor Postolati, a fost casată hotărârea Judecătoriei
Botanica, municipiul Chișinău din 10 februarie 2016 și a fost emisă o nouă
hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 10 decembrie 2012 Igor Postolati în interesele minorei,
XXXXXX a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova”
cu privire la rezilierea contractului de transport și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 decembrie 2011
a procurat pentru fiica sa un bilet de călătorie la cursa aeriană a ÎS CA „Air
Moldova” pentru data de 30 decembrie 2011, Chișinău - Frankfurt (Germania) și
Frankfurt (Germania) - Washington (SUA), un bilet pentru data de 20 ianuarie
2012 Washington (SUA) - Frankfurt (Germania) și unul pentru data de 21 ianuarie
2012 Frankfurt (Germania) – Chișinău, achitând suma de 11 914 lei, iar pentru
serviciul de însoțire a fiicei minore a achitat suma de 2 467 de lei.

Menționează că, la data de 30 decembrie 2011, fiica sa XXXXXX a zburat
la Washington (SUA).

Susține că, din cauza unor circumstanțe de ordin familial, la data de 05
ianuarie 2012, prin intermediul poștei electronice, s-a adresat către ÎS CA „Air
Moldova” cu solicitare de a fi anulată rezervarea biletului de călătorie pe numele
fiicei XXXXXX pentru data de 20 ianuarie 2012, cu modificarea datei zborului din
luna ianuarie 2012 pentru luna mai 2012.

Afirmă că, prin intermediul poștei electronice ÎS CA „Air Moldova” a confirmat anularea biletului de călătorie enunțat și l-a informat despre imposibilitatea modificării datei zborului, sugerându-i să se adreseze la Comisia de examinare a reclamațiilor referitor la modificarea datei zborului.

Invocă că, s-a adresat verbal la ÎS CA „Air Moldova”, solicitând restituirea prețului biletului pentru cursa Washington (SUA) - Frankfurt (Germania) - Frankfurt (Germania) - Chișinău, însă i-a fost refuzat, fiindu-i propus spre restituire doar suma de 707 lei.

Solicită rezilierea contractului de transport din 22 decembrie 2011 încheiat cu ÎS CA „Air Moldova” la cursa aeriană Washington (SUA) - Frankfurt (Germania) - Frankfurt (Germania) – Chișinău, repararea prejudiciului material în mărime de 5 957 de lei și încasarea taxei de stat în sumă de 178,71 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 a fost respinsă acțiunea ca tardivă.

Respingând acțiunea prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul a aflat despre încălcarea dreptului la data de 20 ianuarie 2012, ziua efectuării zborului de retur la cursa Washinton-Frankfurt, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 10 decembrie 2012, astfel, fiind omis termenul de 6 luni, prevăzut în art. 268 lit. d) CPC.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de către Igor Postolati în interesele minorei, XXXXXX și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 decembrie 2016 a fost admis recursul declarat de către Igor Postolati, casată decizia instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017 a fost admis apelul declarat de către Igor Postolati, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă. A fost reziliat contractul de transport încheiat la 22 decembrie 2011 între Igor Postolati și ÎS CA „Air Moldova” și au fost încasate de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul lui Igor Postolati suma de 5957 de lei, cu titlu de prejudiciu material și 262,50 de lei taxa de stat.

Instanța de apel reziliind contractul de transport din 22 decembrie 2011 și-a argumentat soluția prin faptul că, pentru Igor Postolati nu mai prezintă relevanță biletul retur pentru cursa Washington (SUA) - Frankfurt (Germania) - Frankfurt (Germania) – Chișinău gestionată de către ÎS CA „Air Molodova”. Executarea obligației de transportare a pasagerului XXXXXX era în sarcina ÎS CA „Air Moldova”, care inițial nu a dorit să modifice data returului, iar ulterior, când Comisia de examinare a reclamațiilor a companiei a hotărât de a acorda permisiunea pasagerului XXXXXX de a modifica data zborului retur pentru luna mai 2012, nu a informat pasagerul despre acest fapt, făcând trimitere la prevederile art. 747 alin. (1) și 748 alin. (4) din Codul civil.

Admițând cerința cu privire la repararea prejudiciului material instanța de apel și-a argumentat concluzia reieșind din prevederile art. 738 alin. (1) din Codul civil.

La data de 02 octombrie 2017, ÎS CA „Air Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, și anume, prevederile art. 268 lit. d), 272 și 737 din Codul civil și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, termenul de prescripție extinctivă în speță a început să curgă din data de 20 ianuarie 2012, când obligația de transportare a intimatului a devenit exigibilă și ultimul a aflat sau trebuia să afle despre presupusa încălcare a drepturilor sale și apariția dreptului la acțiune, deoarece în data de 20 ianuarie 2012 acesta a cunoscut despre anularea de fapt a rezervării biletului de avion de la care a renunțat (Washington - Frankfurt - Chișinău) pe numele fiicei XXXXXX.

Consideră că, instanța de apel eronat a aplicat la caz prevederile art. 1021 alin. (1) din Codul civil, deoarece aceasta este o normă specială ce reglementează exclusiv raporturile de transportare a bunurilor și nu de transportare a pasagerilor.

Invocă că, intimatul nu a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată și nu a prezentat probe ce ar dovedi imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen, și nici nu a avut careva pretenții referitor la transportarea bunurilor și încărcăturilor - întrucât nu le avea de transportat.

În acest context, susține că, cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv, din motivul omiterii termenului de prescripție prevăzut de art. 268 lit. d) din Codul civil.

Mai invocă că, în cererea de chemare în judecată, intimatul a solicitat rezoluțiunea contractului de transport și nu rezilierea după cum a apreciat și constatat instanța de apel.

Atenționează că, intimatul procurând biletul de avion, de sine stătător a ales condițiile de aplicare a tarifului, de aceea rezoluțiunea contractului de transport aerian nu poate fi solicitată de acesta, or, el însuși a generat neexecutarea completă a contractului, renunțând de la segmentul al doilea de zbor pe ruta Washington-Frankfurt-Chișinău (retur).

Susține că, rezoluțiunea contractului de transport aerian nu poate avea loc, deoarece renunțarea benevolă a intimatului de la transportare pe ruta Washington-Frankfurt-Chișinău nu constituie o neexecutare esențială din partea ÎS CA „Air Moldova” și aceasta nu este responsabilă pentru renunțarea benevolă de la transportare, mai mult, intimatul nu a înaintat declarație scrisă față de companie cu privire la rezoluțiune într-un termen rezonabil, potrivit art. 737 din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării

deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS CA „Air Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎS CA „Air Moldova”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS CA „Air Moldova” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat Compania Aeriană „Air Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic